

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ
ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

"Ένας χωρικός απ' την Σκωτία, για ν' αποφύγη τὰ ξέροδα του γάμου, κατέφυγε στο γιναστό κόλπο τῆς απαγωγῆς: "Έκλεψε δηλαδή τὴν ἀγαπημένη του κι' ἔτσι ἀπέφυγε τὰ συγχαρητήρια τῶν συγγενῶν καὶ φίλων πού στοιχίζουν μοιραίως πολλά. "Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν τιμὸς ἄνθρωπος, δὲν ἤθελε καὶ νὰ ἐκθέσῃ τὴν γυναίκα πού τὸν ἀκολούθησε καὶ σκέφτηκε νὰ πᾶνε κι' οἱ δύο στὸν παπὰ γιὰ νὰ εὐλογήσῃ τὴν ἔνωσίν τους. Τὰ ἔξοδα ἄλλωστε τῆς ρωμαντικῆς αὐτῆς γαμηλίου τελετῆς, θὰ ἦσαν πενιχρά.

"Ὅταν ἔφτασαν στὸ σπίτι τοῦ παπᾶ, ὁ Σκωτσέζος ἀφῆσε τὴν ἀγαπημένη του ἀπ' ἔξω καὶ ὑπῆκε μέσα.
—Πόσα θές, πάτερ μου, γιὰ νὰ μὲ παντρεύῃς; ρώτησε τὸν παπὰ.

"Ὁ παπᾶς, ἀπ' τὴν ἐρώτησι πού τοῦκανε ὁ χωρικός, κατάλαβε πὼς εἶχε νὰ κάνει μ' ἕναν φιλόργυρο συμπατριῶτή του καὶ τοῦ ἀπάντησε μὲ τὸν ἑξῆς ἔξυπνο τρόπο:
—Νὰ σοῦ πῶ... Ὁ γάμος σου θὰ σοῦ κοστῆσι τόσο, ὅση εἶνε καὶ ἡ ἀξία τῆς γυναίκας πού θὰ παντρευτῆς.

—Λαμπρά! φώναξε τότε ὁλοχαρὸς ὁ Σκωτσέζος κι' ἔδωσε τὸ παπὰ ἕνα αελλίνι. Ἐνῶ ταυτοχρόνως φώναζε τῆς ὕψης νὰ μῆθι μέσα.
"Ὁ ποιηρὸς κι' ἐκδικητικὸς παπᾶς, μόλις ἡ ντροπαλὴ χωρικοπούλα ἔκανε τὴν ἐμφάνισίν της, τὴν κύτταξε μ' ἕνα σύνταμο θάμμμα καὶ ὕστερα, ἀφοῦ τοῦς πάτερψε, ἔδωσε τοῦ γαμπροῦ ἕξι πέννες...ρεστά!

"Ένας Σκωτσέζος πεζοπόρος φιλοεξηγήθηκε κάποτε γιὰ λίγη ὥρα ἀπ' τὸν ἰδιοκτήτη μιᾶς ἐπαύλειας, ἡ ὁποία θρῖσκόταν στὸ δρόμο του.

"Ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ πόσπερε ἔνα ποτηράκι θενδικτίνης καὶ κατόπιν τὸν ρώτησε τὸ ἄλλο ἐπιθυμῶσε.

—Θὰ ἤθελα, τοῦ ἀπάντησε ὁ Σκωτσέζος, νὰ μοῦ δινάτε ἀκόμα ἕνα ποτηράκι ἀπ' τὸ ἱ-διο λικέρ...
—Δὲν ἔχεις ἀδικο, τοῦ εἶπε ὁ οἰκοδεσπότης. Τὸ λικέρ αὐτὸ εἶνε θαμμάσιο. Κατασκευάζεται ἀπὸ καλογῆρους.

"Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ αὐτοὺς τοὺς ἄγιους πού τὸ κατασκευάζουν! φώναξε μ' ἐνθουσιασμὸ ὁ Σκωτσέζος.
Καὶ παρατηρῶντας τὸ ποτηράκι μὲ τὸ λικέρ πού κρατοῦσε στὸ χέρι, ἐπρόσθεσε:
—Καὶ νὰ τιμωρῆσῃ σκληρὰ τὸν ἄνθρωπο πού ἔφθισσε αὐτὰ τὰ... μικροσκοπικὰ ποτηράκια!...

"Ὁ Σκώτος θεατρικὸς συγγραφεὺς Φάλκον, συνηθίζε νὰ διηγῆται συχνὰ τὸ ἔξις «ἄκρον ἄκτων» ἀφηρημάδας, τὸ ὅποιο τοῦ συνέβη μὲ τὸν πατέρα του:
—Περνώντας μὰ μέρα ἀπὸ νὰ κεντρικὸ καρενεῖο τοῦ Λονδίνου, εἶδα τὸν πατέρα μου μὲ ἕνα κείναι καὶ κάτι φίλους του καὶ τὸν χαϊρέησα.

—«Ποιὸς εἶν' αὐτὸς μὲ νὰ χαϊρέησε!...» ρώτησε ὁ πατέρας μου τὸν πлагινὸ του, ἀφηρημένα.

—«Σὲ καλὸ σου! ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος. Ποῦ εἶχες λοιπὸν τὸ νοῦ σου;... Ὁ γιὸς σου εἶνε!...»

—Μωρέ, καλὰ λές!... ἀπάντησε πῶ ἀφηρημένα ὁ πατέρας μου. Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ μόλις εἶδα τὸ μοῦτσον του, ἀναρωτήθηκα μέσα μου, πού τὸ ξαναχῶ ἴθι αὐτὸ τό...παλημόυτρο!...

λωσε μ' ἀπάθεια στοὺς ἀστρνομικρῶς. Αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία μου εἶνε πῶ δυνατὴ ἀπὸ κάθε ἄλλη κι' ὅταν μὲ κυριεύσει χάνω τὰ λογικά μου. "Ἐχω δηλητηριώσει μέχρι σήμερα πενήντα ἀνθρώπους.

"Ὁ Τέζας Τζιμ μετὰ τὴν βροχία τῶν ἐγκλημάτων του, κλείσθηκε στὴ φυλακὴ, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔγυχε μετὰ δέκα μέρες γιὰ νὰ δηγηθῆ στὸ κακουροδικεῖο, τὸ ὅποιο καὶ τὸν κατεδίκασε σὲ σαρὰντα χρόνων καταναγκαστικὰ ἔργα στὶς φυλακὲς τοῦ Σίνγκ-Σίνγκ. Μὰ τότε ἐπενεθῆσαν οἱ διάφοροι ψυχίατροι, οἱ ὁποῖοι ἐξήγησαν, ὅτι ὁ Τέζας Τζιμ ἦταν ἕνας ἐπικίνδυνος τρελλὸς, πού εἶχε τὴ μανία νὰ δηλητηριάζῃ τοὺς φίλους του. "Ἐγινε κατόπιν αὐτοῦ ἀναθεώρησι τῆς δίκης κι' ὁ τρομερὸς δηλητηριαστὴς τῆς Νέας Ὀρκῆς κλείστηκε στὸ τελλοκομεῖο τῆς Νταεμόρα μαζί μὲ τοὺς ἄλλους τρελλοὺς ἐγκληματίες.

"Ἐτοὶ ἠούχασαν ἡ Ἠνωμένες Πολιτεῖες ἀπὸ τὸν πῶ ἐπικίνδυνον κακοποιὸ τῆς ἐποχῆς μας, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀναστατώσει τοὺς κατοικοὺς τοῦ Νέου Κόσμου μὲ τὰ φρικώδη ἐγκλήματά του.

ΧΕΝΡΥ ΜΟΣΝΙΚ

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑἸΩΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Ἡ γυναίκες δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν τί ἀξίζει πραγματικὰ ἕνας ὠραίος ἔφηβος. Ἡ τίμιες γυναίκες τοῦλάχιστον. Οὐάιλντ

"Ὁ ἔρωσ τις καρδιές μας δὲν γεννιέται σύμφωνα κι' ἀνάλογα μὲ τὴν ἀξία ἐκείνου πού ἀγατοῦμε. "Ἄν ἦταν ἔτσι, τότε δὲν θὰ ἴσθηζε καμμιά διαφορὰ μετὰ τοῦ "Ἐρωτα καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Μις Μπράντον

"Ὁ ἔρωτας μ' ἀνάγκασε νὰ κάνω ὅλες τις τρελλές στὴ ζωῆ μου, ὅ-λες, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ, νὰ...παντρευτῶ! Λ... Ρ. Βάλσχ

"Ὁ ἔρωτας πού ἀρχίζει νὰ μεγαλῶνῃ σιγά-σιγά, μαζί μὲ τὴν ἐκτίμη-σι, πού μᾶς ἐμπνέει ὀλοένα καὶ περισσότερο τὸ πρόσωπο πού ἀγατοῦμε, εἶνε χωρὶς ἄλλο ὁ πῶ ἰγής καὶ ὁ πῶ μικροθύος ἔρωτας. Μις Μπράντον

"Ὁ ἔρωτας φολιᾶζει στὶς πῶ εὐγενεῖς ψυχές, ὅπως ἡ κάπνια τρι-πῶνι στὰ πῶ ὠραία μπουκωτοῖα τῆς τριανταφυλλιάς. Σαίξπηρ

"Ὁ ἔρωτας πού μᾶς ἐρχεται χωρὶς νὰ τὸν ζητήσουμε, εἶνε ἕνα τρο-μερὸ δῶρο. Ρ. Κίπλιγκ

"Ὁ συζυγικὸς βίος εἶνε ἀπλῶς μιὰ συνθήκη, μιὰ κακὴ συνθήκη. Ἐντότοις λυποῦμεθα ὅταν ἡ τύχη πᾶ φέρνει νὰ ἐλευθερωθῆμε ἀπ' αὐτήν. "Ἰσως γιὰτί τὶς κακὲς συνθήκες τὶς νοσταλγοῦμε περισσότερο, γιὰτί ἀποτελοῦν τὸ οὐσιωδέστερο στοιχεῖο τῆς προ-σωπικότητός μας. Οὐάιλντ

Μιὰ κοκέτια γυναίκα μοῦζει μὲ τὸ τριανταφυλλί-ο, πού κάθε ἐρωτευμένους παίρνει κι' ἀπὸ ἕνα φύλλο. "Ἐ-τσι στὸ τέλος δὲν μένον παρὰ τ' ἀγάθεια γιὰ τὸν συζυγο!... Ντίκιενς

Μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἐξεπληρώσα τὸ κυριώτερο καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὁποία, κατὰ τοὺς φιλοσό-φους, εἶνε τὰ ἔξις τέσσερα : Νὰ χτίσῃς ἕνα σπίτι, νὰ φυτέψῃς ἕνα δένδρο, νὰ γράψῃς ἕνα βιβλίο καὶ νὰ κάνῃς ἕνα παιδί. Στέφν

Τὸν ἄνδρα μπορεῖ μιὰ γυναίκα νὰ τὸν γελάσῃ μὲ λόγια. Τὴ γυναίκα ὅμως ὁ ἄνδρας δὲν μπορεῖ νὰ τὴν γελάσῃ οὔτε μὲ τὴ σιωπῆ. Ναταλία Μπάργνευ

"Ὁ, ἡ καρδιά πού ἀληθινὰ ἀγάπησε, ποτὲ τῆς δὲν ἔρχν. Πιστὴ ὡς τὸ τέλος, σὰν τὸ ἡλιοτρόπιο, πού ἀκολουθεῖ ἀδιάκοπα τὸν ἥλιο, στρέ-φεται πρὸς τὴν ἀγάπῃ, πρὸς τὸ φῶς. Θ. Μοθάρ

Τὶς διανοούμενες γυναίκες, πού ἀσχολοῦνται μὲ τὰ γράμματα, τὶς κυττάζω μὲ τὴν ἰδια λύπη πού κυττάζω καὶ τὰ ὠραία λουλουδάκια, πού κάποια αἰσθηματικὰ κορίτσια συνηθίζουν νὰ ξεραίνουν, πατώντας τα μέσα στὰ φύλλα ἐνὸς βιβλίου. Ζάνκινς

"Ἡ γυναίκα, τὸ κραοὶ καὶ τὰ χαρτὰ ἐλατιοῦν τὴν περιουσία καὶ αὐξάνουν τὶς ἀνάγκες μας. "Ἡ κοινωνιοῖσις ἐνὸς πάθους κοστίζει πῶν περισσότερο ἀπὸ τὴ συντήρησι καὶ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν μας. Φραγκλίνος

"Ἡ γυναίκες, ὅταν εἶνε ὀμορφες ἢ ἀσχημες, θέλουν νὰ τὶς ἐπαυνοῦμε γιὰ τὸ πνεῖμα τους. "Ὅταν ὅμως δὲν εἶνε οὔτε ὀμορφες οὔτε ἀσχημες, τοὺς ἀρέσει νὰ μιλάμε γιὰ τὴ χάρι τους καὶ τὴν ὀμορφιά τους. Λόδος Γσέστερφελντ

Πολλές φορές ἐπὸθησα νὰ εἶχε τὸ γυναικεῖο φῶς ἕνα τριανταφυλ-λένο σῆμα, γιὰ νὰ μποροῦσα νὰ φιλήσω ὅλες τὶς γυναίκες μονομᾶς, ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ ὡς τὴ Δύσι. Λόδος Βύρων

"Ἡ γυναίκες μᾶς μεταχειρίζονται ἀκριβῶς ὅπως ἡ ἀνθρωπότης μεταχειρίζεται τοὺς Θεοὺς τῆς. Μᾶς λα-τρεύουν, μὰ διαρκῶς ἔχουν κάτι νὰ μᾶς ζητήσουν. Οὐάιλντ

